

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

640.24

Szerző:

Cím:

Elsülyedt világ

Forrás:

Uj Nemzedék

Bzp.
(Hely)

1921 11/24
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvárai házi nyomda 1920

Elsülyedt világ

Hová lettek a Malosikok? Régi pesti, budai kocsmák

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Szin: Buda, a *Marada* bácsi vendéglője. Az udvaron eperfa, muskátlis gádor, az asztaloktól néha átszólnak egymáshoz a mulató polgárok. Itt ismeri egymást mindenki. Velem szemben két öreg

ur iddógál, az egyik éppen harciasan adja ki a vezényszót a negyedik kevertre. A három deci hamar ott terem, az öreg ur meghajtja a poharát, leteszi gondolkozva s azt mondja a barátjának: Te, hová lettek a *Malosikok*?

A furcsa névre fölrezenek én is s az együttmulató ember barátságának jogán megkérdezem, kik voltak ezek a híres *Malosikok* s tudakozodom kíváncsiskodva régi kocsmákról, hol, hogyan mulatott a régi Pest, Buda?

Az öreg urnak felcsillan a szeme s hamar beszélni kezd:

— Barátom, mikor én olyan fiatal voltam, mint maga... *Elsülyedt világ*... Volt, nincs... A *Malosikok*? Volt nyolc-tíz *Malosik*-vendéglő, a 80-as éveknek ők voltak a leg-híresebb borkereskedői. A *Pannonia* már akkor is híres uri hely volt, de a kocsmák koronája az öreg *Szikszai* vendéglője a Nemzeti Színház épületében. Az egyetemi ifjuság bankettező helye, ahol sokszor szóba került a har-

cos *Gyulai* Pál, tréfa közben a derék *Budenz* József, az aranyember, ki haláloságán hálából, hogy harminc esztendeig ápolta, elvette a gazdasszonyát. Sokat beszéltek *Salamon* Ferencről, a tüzesszemű, alacsony, tatárképű tudósról, a puritán pénzügyminiszterről, *Kerkápolyi* Károlyról, aki garasos szivart szitt, s írókról, művészekről, politikusokról. Kitünő ételek és italok voltak. Az öreg *Szikszai* gaval-lérossága miatt bele is bukott az üzletbe. *Hock* János, aki akkor még nem gondolkozott a magyar forradalmon, barátaival együtt a *Vámház-köruton* nyitott neki kocsmát.

— A Szervita-téren virágzott *Karikás* Miska bácsi vendéglője, ahol képviselő, ügyvéd, bankár, orvos, kereskedő egyaránt otthon volt. Miska bácsinál nem volt boldogabb ember, ha a konyhában sürgölődő szakácsait s a pincéjét dicsérték. A Magyar- és a Kecskeméti-utca sarkán levő *Elked*-féle vendéglőben írók, művészek naponta megfordultak, a József nádor-téren volt az öreg urak csöndes, finom mulatóhelye, a *Blumensteckel*, ahol nem cincogott muzsikaszó. A Kerepesi-uton vásáros parasztok a *Makkhetest* látogatták, a Pannoniával szemben jó hely a *Jálits* kocsmája. A szőnyegház helyén, a Gerlóczy-utca sarkán hirhedt hely a *Markotányos-pince*, hol magyarruhás lányok szolgáltak ki s uri kecsisok, jogászok, nagyurak s más duhajkodni vágyó emberek találkoztak. Verekedés napirenden. A mai kávéházi élet csak a Király-utcában kezdett mutatkozni, a Múzeum-köruton, a Szikszai-val szemben a Szökött katonából ismert *Zrinyi*-kávéházban kártyáztak, billiárdoztak, a *Kammon* tanyája az íróknak.

— A régi pesti vendéglők családiasak, ott-

honosak voltak, mintha csak hazamentek volna az emberek. Budán a kedves, lugasos, gyümölcsfás, virágos udvarok s persze a jó bor is csalogatta az embereket. Hitel ismeretlen, a polgártársnak sértette volna a méltóságát, hogy 30—40 krajcárral adós maradjon. A Krisztinában volt az *Öreg diófa*, a Koronaőr-utca sarkán, gyönyörű kerttel, előtte a *Politischer Kreisler*, Magyarország határán túl is híres hely. A Városmajor-utcában *Kaiser* bácsi 14 krajcárért adta a csülköt, 24-ért a borv, az udvaron hatalmas diófa. A Viziváros is tele vendéglőkkel, leghíresebb köztük a Zsigmond-utcai *Fehér farkas*, mely *Jókai* és *Vas* Gereben regényeiben is serepel. Közel hozzája a *Vörös ökör*.

— Ki tudna eleget beszélni a Gellérthegyi *Gergye* bácsiról s *Jakucz* János vendéglőjéről, a *Vörös békáról*, hol vasárnaponként cselédek és katonák táncoltak tiz krajcár belépődijért?

— S ha valakinek kedve támadt, talált vendéglőt a Svábhegyen is eleget, Óbudára is kiadhatta a parancsot, menjünk *Bajcsikhoz*, *Weiskirchnerhez*, *Rotschlagerhez*, hol törve beszélnek ugyan még magyarul, de jó, szorgalmas svábok isszák a hegy levét.

Ki hitte volna, hogy ötven év múlva át lehet a budai borozatókat bankettekkel, hangversenyekkel Pestre csalogatni? Az eperfáról letáncol egy száraz levél — ki gondolta volna a régi busuló, borivó magyarok közül, hogy ide jutunk... *Elsülyedt az egész világ*...

(b. f.)